

Waardig sterven

Er waren veel bekende Vlamingen die hun steun kwamen betuigen voor het recht op waardig sterven op de persconferentie rond het levenseinde-event, georganiseerd door Wim Distelmans. De BV's toonden zich bezorgd voor het behoud van de huidige euthanasiewet en uitten een duidelijke wens om het debat te voeren rond de uitbreiding van deze wet naar minderjarigen en naar mensen met een onomkeerbaar hersenletsel. Zeker binnen het thema van de vergrijzing is de discussie daarover acuut. In mijn onderzoek naar alzheimerdementie zie ik dagelijks hoe moeilijk partners het hebben. Ze willen alles over de ziekte weten en of ze zelf risico lopen. «Je testen kan vandaag nog niet», moet ik dan antwoorden. Dat eindigt meestal heel emotioneel: «Dat zal mij niet gebeuren! Hoe kan ik dit bekendmaken aan mijn omgeving?» Ik antwoord: «Je kan dit vooraf in een wilsbeschikking neerschrijven, maar wettelijk is het nog niet geregeld. Toch is dat belangrijk, want zo weten je arts, je partner en je kinderen dat dit je wens is.» In onze samenleving, waarin zoveel waarde gehecht wordt aan levenskwaliteit, moet men het debat durven voeren rond het waardig sterven. Maar we moeten ook de hoop blijven koesteren op een toekomst waarin door onderzoek betere medicatie beschikbaar zal zijn voor deze onmenselijke ziekte. Het een kan niet zonder het ander en omgekeerd.